

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.1.455/2024/9.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Harangozó Attila, a tanács elnöke
Dr. Nagy Antal, előadó bíró
Dr. Somogyi Gábor, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Metzing Márton, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2025. május 21.
Az ügy tárgya: kábítószer-kereskedelem büntette
Terhelt: I. rendű
Első fok: Fővárosi Törvényszék, 93.B.453/2021/59., ítélet, tárgyalás,
2023. december 21.
Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 1.Bf.101/2024/7., ítélet, tanácsülés,
2024. szeptember 5.
Az indítvány előterjesztője: az I. rendű terhelt védője
Az indítvány iránya: hatályon kívül helyezésre

Rendelkező rész

A Kúria a kábítószer-kereskedelem büntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben I. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.101/2024/7. számú ítéletét I. rendű terhelt tekintetében hatályon kívül helyezi, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasítja.

Elrendeli az I. rendű terhelt által eddig esetlegesen megfizetett büntügyi költségnek, valamint vagyonek Kobzásnak a befizetés napjától a visszatérítés időpontjáig számított mindenkor törvényes kamatával emelt visszatérítését az I. rendű terhelt részére.

Az I. rendű terhelt – személyi adatok –

letartóztatását a másodfokú bíróságnak a megismételt eljárásban a fellebbezések elbírálásának előkészítése során hozandó határozatáig, de legfeljebb a nem jogerős határozattal kiszabott szabadságvesztés tartamáig elrendeli.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] **I.** A Fővárosi Törvényszék a 2023. december 21-én kihirdetett 93.B.453/2021/59. számú ítéletében I. rendű terheltet bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetésében [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és ezért őt 7 év fegyházban végrehajtani rendelt szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra, 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, valamint tekintetében összesen 5.164.777 forint erejéig vagyonekhozást rendelt el. A pénzbüntetés 1 napi tételének összegét 2.400 forintban határozta meg és az így kiszabott 720.000 forint pénzbüntetés megfizetésére részletfizetést engedélyezett. A bíróság megállapította, hogy az I. rendű terhelt a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, rendelkezett a bűnjelekről és a bűnügyi költségről.

[2] A kétirányú fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2024. szeptember 5-én kihirdetett 1.Bf.101/2024/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta akként, hogy a kiszabott pénzbüntetés részletfizetése vonatkozásában a havi részlet összegét és a részletek befizetésének esedékességét meghatározta, pontosította a bűnügyi költséget, egyebekben azt helybenhagyta.

[3] **II.** 1. A jogerős ítélettel szemben az I. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt annak jogszabályi megjelölése nélkül, tartalma szerint azonban a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján, figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontjára.

[4] Indokai szerint a Fővárosi Törvényszék által szóban kihirdetett és a tárgyalóteremben részükre átadott ítélet rendelkező része szerint a bíróság az I. rendű terheltet 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, mellyel szemben az írásba foglalt, indokolással ellátott ítélet a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 7 évben határozta meg. A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet kizárólag a pénzbüntetés részletfizetése tekintetében változtatta meg, a kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás helybenhagyása mellett.

[5] Szerinte az ítéltábla a másodfokú eljárásban az elektronikus iratokból dolgozott és ezért nem észlelte, hogy a papír alapú és az elektronikus iratok tartalma között eltérés található. A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát tekintve a helybenhagyás ezért az indokolással ellátott, elektronikus úton megküldött ítéletben tévesen leírt tartamra vonatkozik. Hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség – helyesen Pest Vármegyei Főügyészség – előzetesen benyújtott, súlyosításra irányuló fellebbezése, valamint a védelem szintén előzetesen írásban, elektronikus úton megküldött, enyhítésre irányuló fellebbezése egyaránt a papír alapú, szóban kihirdetett, a bíró által aláírt „kisítéletben” leírt joghátrányra vonatkozik.

[6] Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Kúria a Be. 663. § (1) bekezdés b) pontja alapján a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezése mellett a Fővárosi Törvényszéket utasítsa új eljárás lefolytatására.

[7] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.1451/2024/3. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt érdemét tekintve helytállónak tartotta.

[8] Az általa relevánsnak tekintett büntetőeljárásjogi rendelkezések tételes bemutatása mellett hangsúlyozta, hogy a Fővárosi Törvényszék 2023. december 21-én megtartott tárgyalásról készített jegyzőkönyvéből megállapíthatóan a bíró nyilvánosan kihirdette az általa meghozott, külön íven szövegezett ítéletet, amelynek rendelkező részét rövid úton kézbesítette az ügyésznek, az I. rendű terheltnek és védőjének. Annak ellenére, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv nem tartalmazza pontosan az ítélet rendelkező részének leírását, az ekkor szóban kihirdetett ítélet írásba foglalt rendelkező része szerint a törvényszék az I. rendű terheltet 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A kihirdetett ítéletnek a bíró által aláírt rendelkező része a Be. 549. § (2) bekezdésének megfelelően a papír alapú bírósági iratok között megtalálható. Mindebből következik, hogy a törvényszék által szóban kihirdetett és az ítélet kihirdetése előtt írásba foglalt rendelkező rész szerint, amelyet a bíró a tárgyaláson a fellebbezésre jogosultak részére át is adott, a szabadságvesztés büntetés, valamint a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama egyezően 6-6 év. Ezért a másodfokú eljárásban a Fővárosi Ítéltáblának a valamennyi fellebbezésre jogosult érdekelt által alapul vett ezen tartamokat kellett volna irányadónak tekinteni. Helyesnek ítélte azon védelmi hivatkozást, miszerint a törvényszék által szóban kihirdetett ítélet tartama volt az irányadó számukra, valamint az ügyészség számára is akkor, amikor kizárólag a büntetés enyhítése, illetve súlyosítása érdekében fellebbezést jelentettek be az ítélettel szemben. Ennek megerősítéseként tekintette, hogy a Pest Vármegyei Főügyészség az I. rendű terhelt terhére bejelentett fellebbezésében a 6 év szabadságvesztést és ugyancsak a 6 év közügyektől eltiltást értékelte eltúlzottan enyhének, míg a védő ugyanezen tartamú szabadságvesztés tartamát aránytalanul súlyosnak.

[9] Hivatkozva az EBH 2018.B.12. számú, illetve a BH 1997.273. számú eseti döntésekben foglaltakra emelte ki, hogy amennyiben az ítélet szóban kihirdetett rendelkező része a szabadságvesztés tartamában és az írásban rögzített ítélet joghátrányt meghatározó része egymástól eltér, a kihirdetett rendelkező részt kell irányadónak tekinteni.

[10] Idézve a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 6. pontjában rögzítetteket, hangsúlyozta, hogy az ügydöntő határozat előzetesen írásba foglalt és kihirdetett rendelkező része, illetve az írásba foglalt határozat rendelkező része amennyiben eltér egymástól, a kihirdetett rendelkező rész az irányadó, és az írásba foglalt határozatot ennek megfelelően ki kell javítani. Az ehhez fűzött 6.a) pont szerint a határozat rendelkező részét a kihirdetése előtt írásba kell foglalni, és a tanács minden tagja aláírja. Ha a kihirdetés során felolvasott rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat szerinti rendelkező rész eltér egymástól, a kihirdetett rendelkező rész irányadó, és az írásbeli határozatot ennek megfelelően ki kell javítani.

[11] Nyomatékosította ugyanakkor, hogy az idézett BK vélemény csak a kijavítás szabályaival együtt értelmezhető, azzal, hogy a kijavítás nem változtathat a határozat érdemén. Ez áll összhangban a BK vélemény azon részével, mely szerint az előzetesen írásba foglalt és kihirdetett rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat rendelkező része közötti, a cselekmény minősítését érdemben befolyásoló eltérés kijavítással nem orvosolható. Ebből pedig következik, hogy a kiszabott büntetések tartamát érintő, az előzetesen írásba foglalt rendelkező rész és az indokolással ellátott ügydöntő határozat rendelkező része közötti eltérés kijavítással jelen ügyben nem lett volna orvosolható.

[12] Erre figyelemmel indítványozta, hogy a Kúria a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen, a Be. 663. § (2) bekezdés alapján a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatokat helyezze hatályon kívül és az alapügyben eljáró elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra.

[13] **III. A felülvizsgálati indítvány alapos.**

[14] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen, és kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[15] 2. A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján felülvizsgálatnak van helye, ha a bíróság az ügydöntő határozatát a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[16] A Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja alapján feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértés, ha az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes.

[17] A Be. 451. § (3) bekezdése szerint a rendelkező rész tartalmazza a bíróság döntését és az azonosításhoz szükséges adatokkal együtt annak megjelölését, akire a rendelkezés vonatkozik.

[18] Ugyanezen törvényhely (5) bekezdése kimondja, hogy az indokolás a bíróság által megállapított, a döntés alapjául szolgáló, jelentős tényeket és körülményeket, valamint a határozat alapjául szolgáló jogszabályokat tartalmazza.

[19] A Be. 564. § (2) bekezdés b) pontja rögzíti, hogy a bűnösséget megállapító ítélet rendelkező része tartalmazza a kiszabott büntetést, illetve az alkalmazott intézkedést, valamint az egyéb jogkövetkezményeket.

[20] Ekként az indokolás rendeltetése

– egyfelől a döntés, tehát valamely rendelkezés (jogkövetkeztetés) ténybeli alapjának rögzítése (a tényállás),

– másfelől számadás a döntéshozatali tevékenységről (a tényálláson kívüli indokolás).

[21] A tényállás és a tényálláson kívüli indokolás megkülönböztetése a vizsgált feltétlen eljárási szabálysértés szempontjából alapvető jelentőségű. Az eljárási szabálysértés megállapítására ugyanis főszabályként csak az vezethet, ha a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) és a tényálláson kívüli indokolás egymással ellentétben (Kúria Bfv.III.868/2012/14.), és az ellentét a büntetőjogi főkérdések – a bűnösség megállapítása, a felmentés, az eljárás megszüntetése, a cselekmény jogi minősítése vagy a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása – tekintetében áll fenn a rendelkező rész és az indokolás között.

[22] 3. A rendelkezésre álló ügyiratok alapján megállapítható, hogy a Fővárosi Törvényszék által szóban kihirdetett ítélet rendelkező részét az ügyészség, az I. rendű terhelt, illetve az I. rendű terhelt védője részére átadta (Fővárosi Törvényszék 93.B.453/2021/59. számú jegyzőkönyv 1. oldal), mely szerint a bíróság az I. rendű terheltet 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra, valamint 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.

[23] Ugyancsak kétségtelen, hogy az írásba foglalt, indokolással ellátott elsőfokú ítélet a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát – eltérően az úgynevezett „kísítélet” rendelkező részétől – 7 évben határozta meg, mely büntetéseket a másodfokon eljáró

ítélőtábla helybenhagyott. A másodfokú bíróság ügydöntő határozatának hozatala során ezen utóbbi, 7 év szabadságvesztésben realizálódó szankciót kellően súlyos, egyben elégséges büntetésnek tekintette, melyből következik, hogy az előzetesen írásba foglalt ítélet rendelkező része által egyébként irányadónak tekintendő tartamú szabadságvesztést az indokolásban leírtakkal szemben valójában súlyosította, mely – ezzel összhangban – a mellékbüntetés vonatkozásában is helytálló állítás.

[24] Miként arra a Legfőbb Ügyészség helyesen utalt, a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 6. pontja szerint a bíróság ügydöntő határozatában az előzetesen írásba foglalt és kihirdetett – a Be. 549. § (1) bekezdésében írtaknak megfeleltethető – rendelkező rész, illetve az írásba foglalt határozat rendelkező része eltér egymástól, a kihirdetett rendelkező rész irányadó, és az írásba foglalt határozatot ennek megfelelően ki kell javítani.

[25] A határozat kijavítása kapcsán ugyanakkor kiemelt jelentősége van a Be. 453. § (1) bekezdésében írt azon törvényi parancsnak, miszerint a kijavítás nem változtathat a kijavított határozat érdemén, azaz nem lehet a változtatás olyan, amely a kijavítás eredményeként a javítással érintett határozatban szereplő büntetéssel kapcsolatos rendelkezés nemét, mértékét vagy tartamát, azaz a büntetőjogi főkérdés egyikét változtatja meg. Jelen esetben azonban az eltérés kétségtől érdemi: a kiszabott büntetés, illetőleg mellékbüntetés tartamát érintő, ekként kijavítással nem orvosolható hiba.

[26] Következésképpen rögzíthető, hogy a támadott ítélet indokolása a szóban kihirdetett rendelkező résszel teljes mértékben ellentétes, ami a Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja szerinti feltétlen hatályon kívül helyezést kiváltó eljárási szabálysértést megvalósítva, a Be. 649. § (2) bekezdésében írt felülvizsgálati ok beálltát jelenti.

[27] IV. 1. A kifejtett érvek mentén a Kúria – a Be. 660. § (1) bekezdésének megfelelően tartott tanácsülésen – a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.101/2024/7. számú ítéletét a Be. 663. § (2) bekezdés második fordulatára alapján – figyelemmel az említett törvényhely (4) bekezdés a) pont első fordulatára is – hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.

[28] 2. A hatályon kívül helyezésre vezető ok megjelölésével értelemszerűen egyben a Kúria a megismételt eljárásra vonatkozó iránymutatást is megadja [Be. 633. § (2) bekezdés] azzal, hogy a megismételt másodfokú eljárást soron kívül [Be. 79. § (1) bekezdés c) pont] kell lefolytatni.

[29] 3. A Be. 856. § (1) bekezdés a) pontja szerint a bűnügyi költség címén befizetett összeget a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkor törvényes kamatával együtt a terheltnek vissza kell téríteni, ha rendkívüli jogorvoslat folytán a jogerős ügydöntő határozatot a bíróság hatályon kívül helyezte és megismételt eljárást kell lefolytatni; a hivatkozott törvényhely (3) bekezdése szerint e rendelkezést vagyonek Kobzás esetén is alkalmazni kell. A Be. 857. § (1) bekezdés c) pontja pedig előírja, hogy a visszatérítést felülvizsgálat esetén a Kúria rendeli el.

[30] Ennek megfelelően a Kúria elrendelte az I. rendű terhelt által eddig esetlegesen megfizetett vagyonek Kobzás és bűnügyi költség mindenkori törvényes kamatával emelt visszatérítését.

[31] 4. Egyidejűleg – a Be. 663. § (5) bekezdése alapján – határozott a fogva lévő (a megtámadott és jelen határozattal hatályon kívül helyezett ítélettel kiszabott szabadságvesztés büntetését töltő) terhelt fogvatartása kérdésében.

[32] A Be. 663. § (5) bekezdés lényege – a Be. 653. § (1) bekezdése, továbbá a 617. § és 589. § folytán, valamint a 622. § (1) bekezdése (illetve a 602. §) egybevetett értelmében – az, hogy a jogerős határozat hatályon kívül helyezése esetén megszűnik a kiszabott büntetés

végrehajthatósága, ezért vizsgálni kell, hogy az elítélt szabadlábra helyezése, illetve személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés alkalmazása indokolt-e.

[33] Az I. rendű terheltet az elsőfokú bíróság az immár nem jogerős, szóban kihirdetett ítéletével kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.

[34] A személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés elrendelésének és alkalmazásának általános és különös feltételeit a Be. 276. §-a szabályozza. Eszerint általános követelmény, a szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekmény miatti büntetőeljárás ténye az I. rendű terhelt esetében fennáll, miután vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásban nem jogerősen olyan tartamú végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki a bíróság, amelyből még maradt hátra végrehajtandó rész [Be. 276. § (1) bekezdés a) pont].

[35] A Be. 552. § (2) bekezdésében meghatározott ok a kényszerintézkedés alkalmazásának olyan speciális oka, amely a nem jogerős ítélettel kiszabott szabadságvesztés tartamához kötődik, amennyiben arra tekintettel a vádlott szökésétől vagy elrejtőzésétől kell tartani [Kúria Bpkf.III.1.414/2020. (BH 2021.223.)].

[36] A Kúria – korábbi határozataiban már kifejtettek szerint – rámutat, hogy a végrehajtandó szabadságvesztést kiszabó, viszont nem jogerős ítéletet követő perjogi helyzetben a szökés, elrejtőzés veszélye kettős kockázatot jelent. Egyrészt a terhelt esetleges szökése, elrejtőzése nyilvánvalóan kihatással van, illetve lehet a vele szembeni eljárás lefolytatására, menetére, mivel annak addigi rendjét vagy meg kell változtatni, vagy az eljárást fel kell függeszteni. Másrészt a terhelt szökése, elrejtőzése (elérhetetlensége) következtében egyben a kiszabott szabadságvesztés esetleges jövőbeni végrehajtásának esélye is meghiúsul.

[37] A Be. 552. § (2) bekezdésében írt esetben – függetlenül attól, hogy a terhelt jelenléte a további eljárási cselekményeknél szükséges-e vagy sem – a cél maga a szökés vagy elrejtőzés veszélyének kiküszöbölése, amelyre a nem jogerősen kiszabott büntetés súlyossága nyújt következtetési alapot.

[38] A Be. 552. § (2) bekezdésében meghatározott ok nem eredményezhet automatizmust: az egyéb szempontok figyelembevétele mellett kell állást foglalni a kényszerintézkedés szükségessége felől. A szabadságvesztési mérték tehát önmagában, a kényszerintézkedés ellen szóló tényezőkkel szemben domináns szerephez juthat, de más különös okokkal is párosulhat, és valamennyi tényező egybevetése és értékelése mellett hozható csak megalapozott döntés.

[39] A jelen helyzetben az I. rendű terhelttel szemben a nem jogerős ítélettel kiszabott büntetés mértéke számottevő, hiszen szabadlábon lévő terhelt esetében, a szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére ilyen tartamú szabadságvesztésre végrehajtási kedvezmény már törvényi alapon nem is adható [a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 39. § (1) bekezdés].

[40] A nem jogerős ítélettel kiszabott büntetés mértékén túl, a nem jogerős ítélet szerinti bűnösségi körülményeknek is különös súlya van, az eljárás tárgyát képező bűncselekmény tárgyi súlyának, jellegének és a terhelt életviteli adatainak. Ez utóbbiak a kényszerintézkedés szükségességének ellensúlyozására lényegesen nem alkalmasak.

[41] Mindezek alapján az ellenható személyi körülmények hiányára tekintettel az I. rendű terhelt vonatkozásában az esetleges szabadlábra kerülés esetén a szökés, elrejtőzés veszélyére vonható következtetés [Be. 552. § (2) bekezdés]. A szökés, elrejtőzés megakadályozása olyan közérdek, amely megelőzi a nem jogerősen hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélt személyi szabadságának tiszteletben tartását.

[42] A Be. 552. § (2) bekezdésében meghatározott okon kívül a kényszerintézkedés alkalmazásának okaként a Be. 276. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontjában meghatározott ok is fennáll, amely a bűnismétlés lehetőségének megakadályozását célozza.

[43] A bűnismétlés lehetősége tényeken vagy feltételezésen alapulóan lehet a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés alkalmazásának oka. Feltételezésen alapul a bűnismétlés veszélye, ha megalapozottan feltehető, hogy a terhelt a megkísérelt vagy előkészített bűncselekményt véghezvinné; az eljárás tárgyát képező bűncselekményt folytatná; vagy szabadságvesztéssel büntetendő újabb bűncselekményt követne el.

[44] A kényszerintézkedésre vezető ezen ok tekintetében elsődlegesen, azonban nem kizárólagosan a terhelt életviteli és büntetőjogilag releváns előéleti adataira kell figyelemmel lenni. Ahogyan arra a Kúria már utalt, az I. rendű terhelt terhére a nem jogerős ítélet rendszeres jövedelemszerzést célzó kábítószer-kereskedelem bűncselekmény elkövetését állapította meg.

[45] A nem jogerős ítélet alapján az I. rendű terhelt előélete büntetlensége okán kedvező, azonban a nem jogerős ítélet szerint elfogását megelőzően több éven keresztül kábítószer (kokain) kereskedelmével foglalkozott, melynek révén – vevőköre kiterjedtsége okán – jelentős jövedelemre tett szert.

[46] Mindezt az I. rendű terhelt tekintetében a rendelkezésre álló adatokból megalapozott következtetés vonható le a bűnismétlés reális veszélyére [Be. 276. § (2) bekezdés c) pont cb) alpont].

[47] A Kúria álláspontja szerint a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés alkalmazását megalapozó ok jellegére, nyomatakára és a különös okot alátámasztó indokra tekintettel a kényszerintézkedés célja enyhébb kényszerintézkedés alkalmazásával nem érhető el [Be. 276. § (1) bekezdés b) pont, 277. § (4) bekezdés a) pont].

[48] Ezért a Kúria – mivel a jogerős ítéletet eljárási szabálysértés miatt helyezte hatályon kívül és a másodfokú bíróságot emiatt utasította új eljárás lefolytatására – a Be. 663. § (5) bekezdése alapján, a Be. 276. § (2) bekezdés c) pont cb) alpontjában írt okból, a Be. 297. § (4) bekezdésére figyelemmel a Be. 290. § (4) bekezdésében írt tartamra elrendelte az I. rendű terhelt letartóztatását.

[49] *A döntés elvi tartalma*

A Be. 608. § (1) bekezdés f) pontja szerinti feltétlen hatályon kívül helyezésre vezető eljárási szabálysértés a kiszabott büntetés tartamát érintő rendelkező rész és az indokolással ellátott ügydöntő határozat rendelkező része közötti eltérés kijavítással nem orvosolható eltérősége.

[50] 5. A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. május 21.

Dr. Harangozó Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Antal s.k. előadó bíró, Dr. Somogyi Gábor s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Metzinger Márton s.k. bíró

A Kúria Bfv.II.1.455/2024/9. számú végzése 2025. május 21. napján véglegessé vált.

Budapest, 2025. május 21.

Dr. Harangozó Attila s.k.
a tanács elnöke